

Možatost.

Pri nekemu polku je bil za bobnarja še mlad dečko. Lepega dne mu reče desetnik, naj popije kozarček ruma. Deček pa je rekel, da ne pije opojnih pijač. Desetnik je dalje govoril: »Danes moraš piti, ko si ves dan bobnal in korakal, danes se ne smeš braniti.« Deček pa je bil še vedno trden in se ni vdal prigovarjanju. Desetnik se je medtem obrnil na majorja: »Naš bobnar noče piti ruma, iz njega ne bo nikoli dobe vojak.« »Kako to,« se je delal major hudega napram dečku, »ti nočeš izpolniti povelja svojega predpostavljenega?« Deček je hrabro odgovoril: »Gospod, nikoli še nisem odpovedal pokorščine in trudil sem se, da sem vse svoje dolžnosti redno izpolnjeval. Toda ruma ne bom pil, ker bi mi to škodilo.« »Dobro«, reče major s strogim glasom, da bi ga preizkusil, »zdaj ti ukazujem jaz, pij rum! Dobro veš, da je kazen za neposlušnost smrt pred puško!« Deček je zdaj uprl svoje jasne modre oči v častnika: »Gospod! Moj oče je umrl za pijanostjo. Preden sem vstopil v vojaško službo, sem obljubil svoji materi, da ne bom spil niti kapljice ruma in zdaj hočem držati besedo. Žal mi je, da ne morem izpolniti vašega povelja. Rajši me kaznujte, kakor da bi moral žaliti svojo mater in prelomiti obljubo, ki sem ji jo dal.« — Major in vsi častniki so malega junaka pohvalili in ga odslej visoko cenili.

Vaš prijateljček.

Tudi popis njegovega življenja, dragi otroci, naj vas vodi k sveti Evharistiji: to hoče od vas Gvidon, to morate storiti, ako hočete biti njegovi prijatelji!

Poslušajte najprej, kaj je rekel nekega dne otročičkom, ko so igrali kroké:

»Prosíte mamico, da bi šli k sv. obhajilu! Ko sem bil jaz toliko star, ko zdaj vi, sem že prejel sv. obhajilo. Le večkrat jih prosite in recite, da hrepenite po Jezuščku!« Da bi jih še bolj prepričal, pa dostavi: